

این نشریه بر مَسب نام *فافام اورا-ل* داویدی **צדוק** "ل" نامیده شده است.

אֵלֵינוּ לְהִתְקַדֵּשׁ

جهت کمک به این نشریه ویا هر موردی با شماره ۰۵۴-۶۵۷۸۲۲۶ تماس حاصل فرمایید.

جهت مفظ قدوسیت این نشریه از دور انداختن آن فودداری فرمایید.

פרשת נצבים-ויילך

ایام مقدس الול به سرعت می گذرد و تا چشم باز کنیم خود را در دروازه های سال نو مشاهده می نماییم. با شنیدن پاراشای **אתם נצבים** که همواره شبات قبل از روش هسانا می باشد. اینمورد رابطه و پندی را در خود نهفته دارد. ترجمه آیه اول و دوم بدینگونه می باشد " امروز همه شما سرانتان اسباطان ، محترمینتان و مأموران اجرای قانونتان یعنی تمام یهودیان در پیشگاه خد-اوند حضور دارید. اطفالتان ، زنانان ، غریبی که در میان اردوگاهت است از هیزم شکن تا کسی که برای تو آب می کشد، حضور دارید." مقصود اینست که که به ما یادآوری کند تا خود را برای روز دین آماده نماییم یعنی بر خود توبه ، ترک گناه و انجام دادن فرامین الهی را قبول کنیم و با دست پر و سر بلندی بتوانیم در درگاه الهی حاضر گردیم. **משה רבנו** به ما پند می دهد که به وسیله اعتماد و همبستگی با یکدیگر ، استقامت قومی در طول تاریخ خواهید داشت و این همبستگی ممکن نیست بجز اینکه در حضور خد-اوند با یکدیگر متحد و تحت فرمان الهی باشیم.

در آینده ای بسیار نزدیک همگی ما در دادگاه عدل الهی حاضر خواهیم گشت، آیا اعمال و کردار ما باعث نزدیک شدن و امکان انجام فرامین الهی و قرابت و دوستی برادران هم دین بوده است یا نه؟ هر چند ظاهرا این اوامر و فرامین کلی با ذکر کلمه "**כל ישראל**" میباشد یعنی فقط بوسیله جامعه و رهبران امکان عمل به آنان وجود خواهند داشت. **משה רבנו** تأکید میکند که همگی شما "**כל ישראל**" شامل بزرگان ، اسباط و حتی اطفال می گردد ، یعنی اینکه هر شخص با تکمیل وظیفه شخصی خود میتواند باعث نجات جامعه گردد.

پاراشاهای نیساویم-ویلخ

همچنانکه آمده است: "**צדוק יסוד לולם**- گاهی قیام عالم بخاطر اعمال یک فرد می باشد" اما برعکس یکنفر که خطاکار می گردد حتی اگر فردی عادی باشد، میتواند تمام عالم را خطاکار کند؛ مانند فردی که با سوراخ کردن کشتی میتواند باعث غرق شدن تمام مسافران گردد.

در آیه اول این پاراشا کلمه "**היום** - امروز" آمده است . همانگونه که روز تاریکی و روشنایی دارد ، هر انسانی نیز می تواند در تاریکی جهل و گناه باشد و با تغییر اعمالش به نور روشنایی به رضایت حق نائل آید و اگر این شخص بگوید که این وضعیت بیش از قدرت تحمل او می باشد ، در جواب او **משה רבנו** چنین می گوید: "**היום**- امروز" هر روز به سر بلندی و مفتخر کردن آتروز بکوش تا نتیجتا همه ایام و روزهایت سر بلند و موفق باشند. چون همگی ما با هم در ارتباط بوده و بر هم تأثیر میگذاریم پس باعث روشن شدن تاریکی های فرد فرد جامعه خواهیم گردید.

بباید شخصی را در نظر بگیریم که نهالی را می کارد ، هر روز به آن آب می دهد تا به درختی تنومند و دارای میوه تبدیل گردد هر روز که می گذرد ، این فرد با خود می اندیشد آیا درخت را برای ارضای امیال خود کاشته و از میوه آن بهره می برد یا اوست که از حیات خود کاسته و بر طول عمر درخت و شاخ و برگ دار شدن آن افزوده است در این میان کی باعث حیات کیست؟ من که درخت را کاشته ام مانند بندهای آنرا خدمت کرده ام و یا این درخت می باشد که باید به من نتیجه و ثمره بدهد؟ این شخص با دیدن خانه ها و املاک و باغهایی که از اجداد او به ارث رسیده اند و او آنها را برای فرزندان خود به ارث خواهد گذاشت احساس گذرا بودن را می کند بدین علت تورات جواب میدهد: "**אתם לצבים**..." اگر شما همواره در حضور خد-اوند بیاستید و

خود قبول کرده و در آنصورت شایسته برخوردار شدن از برکات این سال و سالهای دیگر و تحقق آرزوهای دیرینه ملت یهود با ظهور هر چه زودتر منجی عالم بشریت در آینده ای بسیار نزدیک و بنای خانه آرامش قلوب یهودیان خواهیم شد.

בברכת שנה טובה ומבורכת
הרב שם- טוב דודי שליט"א

حکومت پرودگار را بر جهان آفرینش بیاد بیاورید و در تصحیح اعمال خود اقدام کنید به حدی خواهید رسید که گفته شده است: "חיים כלום... حیات و وقت گذران عمر را به جاودانیت تبدیل خواهید کرد قطعا هر چه در نظر خود از طلوع و غروب آفتاب و گردش ستارگان میبینید ، همه خدمتکار تو بوده اند آنها هم بعلت اینکه بطور منظم در این دنیای فانی هستند تحت قوانین این دنیا فانی میباشند. پس بر هر شخصی واجب است که تصمیم بر تغییر طریق را بر

هلاخاهای ראש השנה

۳. برخی رسم دارند که آدینهٔ ראש השנה برای زیارت آرامگاه افراد صدیق به قبرستان می‌روند. رسم ירושלים این است که اینکار را آدینهٔ ראש חודש אלול و ניסן انجام می‌دهند. (علاوه بر سالروز وفات) و تنها به شرطی که رفتن به این زیارت موجب باطل شدن از مطالعهٔ تورات و عبادت خد- اوند نگردد و برای افراد که رفتن به قبرستان و حتی آرامگاه צדיקים قطعاً ممنوع میباشد. خواندن تفیلاهای واجب یعنی שחרית، מנחה و ערבית نزدیک قبرها قدغن است و تنها دعا و نیایش مجاز می‌باشد یعنی از خد- اوند بخواهیم که به حق این فرد صدیق ما را مستجاب نماید یا از آن فرد صدیق درخواست نماییم که برای ما تفیلا بخواند تا در دفتر صادقان و انجام دهندگان رضایت خد- اوند ثبت گردیم.

۴. رسم خوبی است که آدینهٔ ראש השנה لباسهای تمیز آماده نموده و موها مرتب و اصلاح گردد. برخی رسم دارند که به احترام این جشن، در میقوه غسل می‌نمایند و رسم بسیار بجا و برازنده ای است و اگر به هر دلیل امکان غسل وجود ندارد صحیح است که תשלה קבין یعنی حدود ۱۲,۶ لیتر آب بر خود بریزد که میتوان این عمل را زیر دوش آب نیز انجام داد (چه گرم چه سرد). این عمل موجب تقدس جسم و دسامه و در نتیجه کسب کمک الهی و استعداد برای پیروزی در جنگ با نفس پلید و درخشش در تورات و تفیلا خواهد شد.

۵. رسم است که در آدینهٔ ראש השנה و آدینهٔ כיפור، התרת נדרים یعنی باطل کردن نذرهای انجام میشود. نکتهٔ مهم اینجاست که این התרת נדרים تنها برای باطل کردن انواع محدودی از نذرهای فایده دارد و بسیاری از نذرهای این התרת נדרים باطل نمی‌شوند و هنوز موظف به ادای آنها می‌باشیم و تنها راه بررسی امکان باطل نمودن آنها مراجعه

۱. مسئولین בית הכנסת بایستی دقت نمایند تا عالم‌ترین فرد در تورات و هلاخا که به علم خود عمل می‌نماید را به عنوان שליח ציבור در ایام ראש השנה و כיפור و סליחות انتخاب نمایند و بهتر است که حداقل دارای سی سال و متأهل باشد ولی علم تورات ارجح است یعنی اگر دو نفر میخواهند שליח ציבור باشند، یکی از آنها تحت آموزش و مطالعهٔ منظم تورات بوده و خد- اترس می‌باشد (در عمل) ولی زیر سی سال دارد و متأهل نیز نمی‌باشد و دومی فرد عادی است که مطالعهٔ منظم تورات (کتبی و شفاهی) ندارد ولی متأهل است و بالای سی سال سن دارد، واضح است که فرد اول با وجود سن کم و عدم تأهل ارجح می‌باشد. اصل خیلی مهم این است که فرزندان שליח ציבור خطاکار نباشند و در مدارس مختلط و غیر مذهبی درس نخوانند. همین موارد در مورد شخصی که میخواهد شوقار بزند نیز صادق است و ارجح است که عالم به علم تورات و در عمل خد- اترس باشد. به هر جهت تمام افراد یهودی برای שליח ציבור شدن کاشر هستند به شرطی که گناه مشخصی مانند اصلاح صورت با تیغ یا نظایر آن نداشته باشند. شرط دیگر که این فرد مقبول جماعت باشد و اگر به زور و بدون رضایت جماعت שליח ציבור شود نباید برای او جواب آمون بدهند.

۲. در تفیلاهای שחרית آدینهٔ ראש השנה، مانند سایر موعدیم، قسمت اعتراف به گناهان (ויגוי) خوانده نمیشود، اما در סליחות، וידוי خوانده میشود حتی اگر پس از سپیدهٔ صبح (למוז השחר) به قسمت וידוי برسند به شرطی که هنوز آفتاب طلوع نکرده باشد. لازم به ذکر است که اعتراف به اشتباه و خطا توسط یهودی یکی از ۶۱۳ فرمان خد- اوند است و حتماً بایستی که در حالت ایستاده و به آهستگی بیان شود تا دیگران صدای او را نشنوند.

که تعנית بودن در این روز ممنوع است و جماعت میبایست تا قبل از نیمروز صرف غذا را آغاز نمایند.

۱۰. رسم است که در روز ראש השנה به نوازنده شوفاר یک براخای تورات بدهند تا براخا بگوید و با وجود اینکه اضافه کردن بر براخاهای تورات مجاز است، نبایستی بیش از اندازه بر تعداد این براخاها اضافه نمود مبادا باعث خستگی و رنجیدگی جماعت گردد.

۱۱. رسم زیبایی است که در دو شب ראש השנה بر میوه ها و خوراکی هایی که سمبل موفقیت های مادی و معنوی و پیروزی بر دشمن درونی و دشمنان بیرونی میباشد براخا می گوئیم و درخواست های خود را از خد- اوند قرائت میکنیم. بهترین زمان برای گفتن این براخاها بعد از קיי"ש و نطילה گرفتن دستها و گفتن המוציא می باشد امکان دوم پس از صرف غذا و قبل از خواندن دعای پس از غذا یعنی ברכת המזון می باشد. برخی نیز این براخاها را پس از קיי"ש و قبل از نطילה گرفتن دستها برگزار میکنند که این روش توصیه نمی شود، زیرا این افراد وارد شک و تردید می شوند که براخای آخر میوه ها را بگویند یا اینکه براخای آخر غذا، شامل این میوه ها نیز میگردد. کسانی که براخاها را بعد از המוציא یا قبل از دعای آخر غذا میگویند بر حذر باشند که نمی توانند بر کدو یا لوبیای پخته براخای آنها را یعنی براخای בורא פרי האדמה بگویند زیرا بعد از המוציא نمی توان بر غذاهایی که معمولاً همراه نان خورده میشوند براخا گفت. راه حل این است که اول بر یک میوه دیگر که معمولاً با نان یا همراه غذا میل نمیشود و براخای آن האדמה است، مانند هندوانه، طالبی یا بادام زمینی یا نخودچی براخا بگویند و نیت نمایند که این براخا برای کدو و لوبیا و چغندر نیز محسوب گردد.

۱۲. ترتیب براخاها: بهتر است اول بر خرما براخای הלא گفته شود زیرا که خرما بر تمام محصولات درختی (به غیر از زیتون) حق تقدم دارد و اگر مطمئن است که این خرما محصول جدید امسال است میتواند بر او براخای שהחיינו بگوید. قبل از براخا گفتن حتماً خرما (و سایر میوه ها) را از لحاظ وجود کرم یا حشرات بررسی میکنیم یعنی خرما را از وسط باز میکنیم (با کارد ارجح است) سپس هسته را خارج و در نور مناسب وجود تخم کرم یا سایر نشانه های آلودگی خرما را بررسی میکنیم. گاهی اوقات کرم ها بین پوسته نازک خرما و گوشت آن لانه میکنند، پس باید

حضوری به مرجع عالم و صلاحیت دار میباشد. برگزاری התרת נדרים در آדינה ראש השנה بهتر است که به جای سه نفر در مقابل ده نفر انجام شود تا نذرهای هنگام خواب دیدن نیز باطل گردند.

۶. تفیילای ראש השנה بخصوص تفیילای לרביות را با نیت قلبی و تمرکز کامل، فروتنی و شکسته نفسی و با حالت استغاثه و طلب رحمت برگزار می نماییم همانطور که در גמרא- מסכת ראש השנה گفته شده است: هر سالی که آغازش فقر و درماندگی باشد آخرش خیر و توانگری خواهد بود، רש"י ז"ל می فرماید: درماندگی در آغاز سال یعنی وضعیت قوم یهود که در ראש השנה با آگاهی از کوتاهی و قصورشان در رسیدن به اهدافی که بخاطر آنها آفریده شده اند با افتادگی و شرمندگی در خانه خد- ا به مناجات و طلب بخشش می پردازند و از محضرش می خواهند که چشمان آنها را به عظمت خصلت های الهی و حقیقت تورات و طریقه های سعادت قوم بکشاید، تا بتوانند اشتباهات گذشته را جبران نمایند.

۷. در روز ראש השנה بازگو کردن خطاها و خواندن ויי"ב مجاز نیست و نباید خود را به حالت گریه برانگیخته نماییم، اما می توانیم تنها در قلب خود اعتراف نماییم و به ترک خطاها و برگشتن به سوی حق فکر کنیم و تفیילהای ראש השנה را بایستی با شادمانی و آهنگ آمیخته با تقدس و نیت قلبی بخوانیم. به هر جهت شخصی که بدون اراده و از پاکی نیت به گریه می افتد و هنگام تفیילה اشک میریزد، هیچ اشکالی ندارد.

۸. هنگامیکه שליח ציבור تفیילای לח"ו را بار دوم با صدای بلند میخواند وظیفه جماعت این است که خوب گوش دهند و به براخاهای او خوب توجه نمایند و جواب ברוך הוא ברוך שמו و אמנו را بدهند.

۹. بایستی بر حذر بود که در زمان فروختن پرده هخال و بلند کردن ספר תורה و فروختن براخاهای تورات، خد- ای ناکرده مشغول صحبت و حرف زدن نشویم. بهترین راه برای ممانعت از این خطا، مطالعه تورات یا هلاخا، تهلیلیم و نظایر آن در این مدت زمان است و شایسته است که مسئولین בית הכנסת در چنین روز مقدسی مدت زمان طولانی از وقت جماعت را صرف فروش میصواها نکنند و برکت و مساعدت الهی همراه با کسانی است که این زمان را کوتاه نمایند و موجب زحمت و ناراحتی جماعت نگردند. بخصوص

خرمای نصف شده را مقابل منبع نور نگاه کرد تا سایه جسم مشکوک وجود نداشته باشد، سپس دو نیمه خرما را مثل اول روی هم قرار میدهیم تا بر میوه کامل براخا بگوییم و سپس خرمای دیگری برداشته و بر آن فقط متن יהי רצון مربوطه را میخوانیم. **براخای בורא פרי הלא** که بر خرما گفته میشود شامل تمام میوه های درختی موجود بر میز میگردد بنابراین دیگر لازم نیست که بر سیب و انار **براخای הלא** بگوییم بلکه بر آنها فقط متن יהי רצון مربوطه را میخوانیم. همینطور اگر چند میوه نوبر بر سر میز باشد و بر یکی از آنها **שהחיינו** بگوییم دیگر لازم نیست بر بقیه **שהחיינו** گفته شود. البته باید دقت نمود تا هنگام **קידוש** روی میوه های نوبر را بیوشانیم زیرا در هر دو شب **ראש השנה** در خاتمه **קידוש** و به احترام موعد **براخای שהחיינו** گفته میشود و اگر روی میوه نوبر پوشیده نباشد دیگر نمیتوان بر آن **שהחיינו** گفت.

۱۳. رسم است که در دو روز **ראש השנה** در ساعات روز نمی خوابند بگونه ای که خیلی از جماعت ها ساعت **תפילת שחרית** را قبل از طلوع آفتاب تعیین میکنند تا همزمان با طلوع **לחש** را بخوانند و در ضمن حتی لحظه ای از ساعات اولیه صبح را در خواب نباشند. اگر شخصی خیلی خسته است، مجاز است که پس از نیمروز (**חצות היום**) بخوابد و هر شخصی که بیدار بماند ولی باطل و بدون مطالعه بنشیند، فرق چندانی با آدم خوابیده ندارد.

۱۴. در روز **ראש השנה** پس از **תפילת שחרית** غذا صرف میشود و پس از آن بالا ترین درجه ممکن مشغول شدن به مطالعه تورات به هر زبان و سطح ممکن می باشد. هستند افرادی که در دو روز **ראש השנה** دو مرتبه کتاب **תהילים** را **براخا** می کنند (که خواص بسیاری در آن و در معانی آن نهفته است). در ضمن **תהילים** شامل ۱۵۰ فصل است که دو بار قرائت آن به ۳۰۰ می رسد که معادل جمع حروف کلمه **כפר** (بخشایش) می باشد. $(300 = 200 + 80 + 20)$. **אדרא רבה** و **אדרא רבה** را نیز میخوانند.

۱۵. شخصی که ناچار شد و از روی ناتوانی نتوانست در روز **ראש השנה** به **בית הכנסת** بیاید، هنگامیکه نوازنده شوفار نزد او می آید تا برایش شوفار بزند، خود فرد شنونده **براخاهای شوفار** را میگوید و نوازنده شوفار برای او شوفار میزند و اگر خودش قادر به گفتن **براخا** نیست، نوازنده شوفار برای او **براخا** میگوید و نیت میکند که به جای او **براخا** میگوید.

۱۶. برای نوازنده شوفار و همچنین شنوندگان صدای شوفار ممنوع میباشد که بین **براخای شوفار** و شروع نواختن و همینطور در فاصله بین نواختن ها صحبت کنند و وقفه ایجاد نمایند. حتی سرفه و ایجاد سر و صدا ممنوع است زیرا مانع شنیدن صدای شوفار می شود.

۱۷. از آنجاییکه شنیدن صداهای شوفار در **ראש השנה** فرمان مستقیم تورات می باشد، بنابراین مهمترین وظیفه شنوندگان این است که در تمام طول نواختن شوفار با تمام فکر و حواس خود نیت نمایند که در حال انجام دستور خدا- مبنی بر شنیدن صدای شوفار می باشند. در ضمن در وقفه های بین صداهای شوفار، که سکوت بر قرار میشود، میتوان تنها در قلب و فکر و بدون خارج کردن از دهان، به گناهان خود در برابر خدا- یا هم نوعان اعتراف نمود. شایسته است که هر شخصی که میخواهد برای جماعت شوفار بنوازد و آنها را شامل انجام میسواي شنیدن شوفار نماید، تمام قوانین و احکام شوفار و ترتیب و جزئیات صداهای مختلف شوفار را با دقت دوره نماید و مسئولیت انتخاب عالم ترین نوازنده شوفار بر عهده مسئولین کنیساها میباشد.

۱۸. مثل سایر فرامین تورات که محدودیت زمانی دارند، میسواي شنیدن شوفار نیز محدودیت زمانی دارد یعنی **זמן** می باشد بنابراین خانم ها از میسواي شوفار معاف می باشند و حتی اگر سالهای زیادی عادت داشته که به **בית הכנסת** رفته و صدای شوفار را بشنود و یکسال مجبور شود و نتواند به **בית הכנסת** برود لازم نیست که نوازنده شوفار به منزل او آمده تا برایش شوفار بزند و اگر میخواهد که اینکار صورت پذیرد اجازه ندارد که **براخای شوفار** بگوید.

۱۹. خانمی که چندین سال رسم داشته که در **ראש השנה** صدای شوفار را بشنود و بدلیل بیماری یا زایمان و غیره نمیتواند این رسم را ادامه دهد، اگر تمایل دارد که این رسم را کاملاً کنار بگذارد، بایستی که در حضور سه نفر آگاه اقدام به باطل کردن رسم خود نماید. اما اگر تصادفاً و فقط همانسال نمیتواند صدای شوفار را بشنود و از سال آینده مجدداً به رسم خوب خود ادامه میدهد، لازم نیست که رسم خود را باطل نماید (**התרה**) ولی خیلی بهتر است که در این مورد شوهر این خانم هنگام برگزاری **התרת נדרים** در آدینه **ראש השנה** برای همسر خود نیز نیت نماید.